

Maandag 7 mei

'... de aanklager... is ten val gebracht' (Op. 12:10)(NBV).

Vertrouw op je advocaat, niet op je aanklager (1).

De apostel Johannes schreef: 'Toen hoorde ik een luide stem in de hemel zeggen: '... Want de aanklager van onze broeders en zusters, die hen dag en nacht bij onze God aanklaagde, is ten val gebracht' (v. 10). Satan heeft maar één doel: roven, slachten en vernietigen (zie Joh. 10:10). Hij zal je vrede roven, je dromen kapot maken en je toekomst vernietigen. En hij heeft een horde welsprekende demonen opgetrommeld om hem te helpen. Hij maakt gebruik van mensen om zijn gif rond te strooien. Vrienden dreggen je verleden op. Predikers verkondigen alleen maar schuld en geen genade. En sommige ouders verspreiden het vierentwintig uur per dag. Jarenlang hoor je nog steeds hun stem: 'Wanneer word je nou eens volwassen?' 'Wanneer ga je me trots maken?' Dus wat is het antwoord? Jezus! Hij 'zit aan de rechterhand van God en pleit voor ons' (Rom. 8:34). Laat dat even inzinken. In de aanwezigheid van God staat Jezus Christus, Satan trotserend, klaar om jou te verdedigen. Hij neemt de rol van priester op zich. 'We hebben nu een hogepriester die dienst doet in het huis van God; laten we God dan naderen met een oprecht hart en een vast geloof, nu ons hart gereinigd is, wij van een slecht geweten bevrijd zijn...' (Hebr. 10:21-22). Een schoon geweten. Een schone lei. Een schoon hart. Vrij van beschuldiging - vrij van veroordeling. Niet alleen van onze fouten uit het verleden, maar ook van onze toekomstige fouten. 'Zo kan hij ieder die door hem tot God komt volkomen redden, omdat hij voor altijd leeft en zo voor hen kan pleiten' (Hebr. 7:25). Luister dus niet naar je aanklager maar vertrouw op je advocaat!

Dinsdag 8 mei

'Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij' (Rom. 8:33)(NBV).

Vertrouw op je advocaat, niet op je aanklager (2).

Paulus schrijft: 'Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en aan de rechterhand van God zit, pleit voor ons' (v. 33-34). De beschuldigingen van Satan spatten uiteen en ploffen neer als een leeggelopen ballon. Maar waarom in hemelsnaam horen we ze dan nog steeds? Waarom voelen wij ons als christenen nog steeds schuldig? Wel, niet alle schuldgevoelens zijn slecht. God gebruikt passende doses schuld om ons wakker te schudden voor zonde. We weten dat schuldgevoel door God wordt ingegeven wanneer het leidt tot 'verontwaardiging, schrik, verlangen, ijver en bestraffing' (2 Kor. 7:11)(WB). Het schuldgevoel dat God geeft zorgt dan voor voldoende spijt om ons te veranderen. Het schuldgevoel dat Satan geeft daarentegen levert voldoende spijt op om ons tot slaaf te maken. Laat je niet door hem ketenen! Denk eraan: je leven ligt met Christus verborgen in God' (Kol. 3:3). Wanneer God naar je kijkt, ziet hij eerst Jezus. In de Chinese taal is het woord voor gerechtigheid een combinatie van twee karakters: de figuur van een lam en een persoon. Het lam zie je bovenaan en het bedekt de persoon. Telkens wanneer God op je neerkijkt, is dit wat hij ziet: het volmaakte Lam Gods dat jou bedekt. Slechts één keer in de Bijbel staat er dat Jezus iets schreef. En hij schreef het op de grond en zei tegen een beschuldigde zondares die hij zojuist vergeven had: 'Ik veroordeel u niet... ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer' (zie Joh. 8:10-11). Dus het woord voor jou is vandaag: vertrouw op je advocaat en niet op je aanklager!

Woensdag 9 mei

'Onze tong is net zo'n vlam...' (Jak. 3:6)(NBV).

Wees voorzichtig met wat je zegt.

Op een winderige dag in maart 1997 bezochten een vader en zoon Valley Forge National Historic Park, waar George Washington het revolutionaire leger stationeerde tijdens de strenge winter van 1777-1778. De man en zijn zoon hadden iets veel minder historisch in gedachten: ze wilden een modelraket lanceren. In eerste instantie probeerden ze elektrische ontstekingsdraden te gebruiken om de lont aan te steken, maar het mocht niet baten. Dus probeerden ze de lont aan te steken met een gewoon sterretje, het soort dat je vaak ziet op oudejaarsavond. En toen begonnen de problemen. Vonken zetten het gras in brand en de wind verspreidde de vlammen snel; een veld waar soldaten van de Revolutionaire Oorlog hadden getraind brandde af en het vuur naderde het hoofdkwartier van George Washington. De waarde van wat ze in gevaar brachten was niet te overzien. Het kostte dertig eenheden van twaalf brandweerkorpsen meer dan een uur om de brand onder controle te krijgen. Uiteindelijk werd ongeveer dertig hectare in de as gelegd en werd de man met het sterretje beschuldigd van vernieling van overheidsbezit en ongepast en oneigenlijk gebruik van vuurwerk. De Bijbel zegt: 'Bedenk eens hoe een kleine vlam een enorme bosbrand veroorzaakt. Onze tong is net zo'n vlam: een wereld van onrecht, die onze lichaamsdelen in brand steekt' (v. 5-6). 'Zet een wacht voor mijn mond, Heer, een post voor de deur van mijn lippen' (Ps. 141:3). 'Wie het leven liefheeft en gelukkig wil zijn, moet geen laster of leugens over zijn lippen laten komen...' (1 Petr. 3:10). 'Wie rechtvaardig is, kiest het juiste woord...' (Spr. 10:3). Zorg er dus voor dat je woorden helpen, geen pijn doen; opbouwen, niet afbreken. Met andere woorden, pas op met wat je zegt!

Donderdag 10 mei

'De mens antwoordde: 'De vrouw... heeft mij vruchten van de boom gegeven en toen heb ik ervan gegeten' (Gen. 3:12)(NBV).

Geef niet langer anderen de schuld, neem zelf verantwoordelijkheid (1).

Het verhaal van Adam en Eva's misstap leert ons twee belangrijke lessen over God: 1) Hij zal je excuses niet accepteren. 2) Hij zal niet toestaan dat je anderen de schuld geeft. Hij staat erop dat jij de verantwoordelijkheid voor jezelf op je neemt. En zolang jij dat niet doet, kan hij jou niet zegenen zoals hij zou willen. Dat betekent dat je ervoor moet kiezen dat je niet langer wilt blijven leven in de afvalbak van oude fouten - die van jezelf en van andere mensen. Je moet je concentreren op waar je naartoe gaat en wat je graag zou willen zien gebeuren, in plaats van je ogen te laten vastkleven aan de achteruitkijkspiegel, terugkijkend naar wát er is gedaan en wie het heeft gedaan. Het wordt tijd om de regie terug te pakken! Hoe? a) Stop met verwijten. b) Bepaal hoe succes er voor jou uit zou kunnen zien en specificeer wat je wilt dat er zal gebeuren. c) Delegeer 'wie wat zal doen' om het ook daadwerkelijk te laten gebeuren en beloon de mensen die je op weg helpen naar een betere toekomst. d) Realiseer je dat bereikbare doelen ook echt haalbare doelen zijn. Problematische relaties hebben dringend goed nieuws nodig, dus verzin een paar haalbare doelen die iedereen iets te vieren geven. Het hoeven niet de ultieme doelen te zijn die de oorlog zullen winnen, maar kleine succesjes die aangeven dat je in elk geval sommige gevechten wint. Deze strategie geeft de macht terug aan de persoon die vooruitgang moet zien. Het leidt je af van schuldfixatie en geeft je richtlijnen voor wat productief is. Het ontnemt de kracht aan het maar blijven hangen in het verleden. Dat kan toch niemand meer ongedaan maken, wat er ook is gebeurd, wie er ook aan schuldig was. Zo ben je opbouwend bezig en niet afbrekend.

Vrijdag 11 mei

'En zij antwoordde: De slang heeft me misleid...' (Gen. 3:13)(NBV).

Geef niet langer anderen de schuld, neem zelf verantwoordelijkheid (2).

Adam zei tegen God dat Eva hem ertoe had aangezet en Eva zei tegen God dat de slang haar ertoe had aangezet. Met excuses komen en zwarte pietten uitdelen zit ingebouwd in ons DNA en zolang je daar niet bovenuit komt, kom je nooit verder of vind je nooit echt geluk. Hier is een opmerking die het waard is om even bij stil te staan: wij zijn de mensen op wie we gewacht hebben - er komt niemand anders! Als je bereid bent om de verantwoordelijkheid voor je leven te aanvaarden, zul je ontdekken dat ongeacht wat andere mensen wel of niet doen, jou ááandoen of vóór jou doen, jij verantwoordelijk bent voor jezelf. Jij bepaalt hoe je moet reageren. Jij besluit om door te gaan naar je dromen - of niet. De waarheid is dat de prins op het witte paard je niet om de hoek staat op te wachten. Je schip komt niet binnen. Het tij gaat niet keren. De kans dat je in dit leven de loterij gaat winnen is niet groot. Dus wat ga je doen? Wanneer je bent gekwetst door wat iemand anders gedaan heeft, kun je een van twee dingen doen: 1) Als een melaatse gaan zitten en sterven aan de poort van schuld en geklaag (zie 2 Kon. 7:3). 2) Een strategie ontdekken waarmee je kunt zeggen: 'Ik ben te waardevol om te sterven, te vasthoudend om te wachten op iemands genade en te creatief om jouw veronachtzaming als mijn lot te accepteren.' Alleen als je bereid bent te stoppen met jezelf en anderen te beschuldigen en verantwoordelijkheid te nemen voor je leven en je situatie, zal God je in staat stellen om dingen te veranderen. Deze benadering plaatst de thermostaat binnen jouw bereik en controle. In plaats van dood te vriezen of weg te smelten, kun jij zelf de temperatuur voor je leven instellen en de voorwaarden voor je toekomst veranderen.

Zaterdag 12 mei

'... ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt' (Fil. 3:13)(NBV).

Geef niet langer anderen de schuld, neem zelf verantwoordelijkheid' (3).

Hoe je verleden ook mag zijn geweest, God heeft een betere toekomst voor je in petto. Maar voordat je je daarop kunt 'richten' moet je de mensen vergeven die jou hebben pijn gedaan, moet je jezelf vergeven en het loslaten. Wanneer je dat doet, zul je waarschijnlijk een breed scala aan emoties ervaren. Je kunt *boosheid* voelen, vinden dat het leven oneerlijk is en niet zoals je had gewild. Je had altijd voorzien dat er een partner zou zijn om voor je te zorgen. Je had nooit verwacht dat je de verantwoordelijkheid voor het leven alleen op je moest nemen. Je kunt je *bang* voelen, erover in zitten dat je het niet aankan - en dat als je faalt je dat alleen aan jezelf te wijten hebt. Je kunt je *geïrriteerd* voelen dat je nu je leven in een ander licht moet bezien, vanuit een ander perspectief. Je kunt je zelfs *verdrietig* voelen over de manier waarop je anderen in het verleden de schuld hebt gegeven, diep vanbinnen wetend dat je leven niet verliep zoals je wilde vanwege je eigen keuzes en beslissingen. Misschien voel je *schaamte* voor je fouten uit het verleden, onzeker of je echt persoonlijke verantwoordelijkheid kunt nemen en verder kunt. Welke emotie ook opkomt, goed of slecht, weet dat het normaal is wanneer je een belangrijke verandering in je leven wil aanbrengen. En hoe je je ook voelt, veroordeel jezelf niet! Erken wat je voelt; vraag jezelf af of je gedachten rationeel zijn of dat het gewoon oude angsten zijn die tegen je praten. Houd je vervolgens aan je voornemen om niet langer anderen de schuld te geven en verantwoordelijkheid te nemen voor je eigen leven. Het woord voor jou is vandaag: vergeet wat achter je ligt en richt je op wat voor je ligt.

Zondag 13 mei – Moederdag

‘... in een boek werden de namen van de mensen opgetekend...’ (Mal. 3:16)(NBV).

Erelijst van moeders.

Zou er misschien wanneer we in de hemel komen een ‘ereijst van moeders’ kunnen zijn met de namen van alle trouwe moeders die dag en nacht baden voor hun kinderen en kleinkinderen? Misschien, maar zoveel weten we wel: God eert moeders die God eren! Hij reageerde op de gebeden van Hanna en gaf haar een zoon die zou opgroeien tot een profeet en leider werd van het volk van Israël. En Paulus schrijft over Timoteüs: ‘Ik denk vaak aan het oprechte geloof dat je grootmoeder Loïs en je moeder Eunike hadden en dat - daarvan ben ik overtuigd - jij nu ook hebt’ (2 Tim. 1:5). De Bijbel zegt ons dat God verslagen bijhoudt: ‘Zo spraken de mensen die ontzag voor de Heer hadden tegen elkaar, en de Heer hoorde het en luisterde aandachtig. In zijn bijzijn werden in een boek de namen van de mensen opgetekend die ontzag voor de Heer hadden, die zijn naam hoogachtten.’ En Johannes schrijft: ‘Ik zag de doden, jong en oud, voor de troon staan. Er werden boeken geopend. Toen werd er nog een geopend: het boek van het leven. De doden werden op grond van wat in de boeken stond geoordeeld naar hun daden’ (Op. 20:12). Susanna Wesley had negentien kinderen (negen stierven als baby) en ze bad elke dag een uur voor ieder van haar kinderen afzonderlijk. Haar gebeden hebben hun vruchten afgeworpen. Een van haar zoons, John, zorgde voor een geestelijk ontwaken in Groot-Brittannië en werd de stichter van het methodisme. Misschien zal er in de hemel een ereijst voor moeders zijn, misschien ook niet. Maar één ding is zeker - wanneer moeders bidden, luistert God en worden levens veranderd. Dus stop nooit met bidden voor je kinderen, mama.